

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/157/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213202306
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8213202306.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobkyne W. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. E. XXXX/XX, XXX XX B., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Rapid Life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, 040 01 Košice, IČO: 31 690 904, o zrušenie rozhodcovského rozsudku - trovy konania, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 1C 82/2013-239 zo dňa 19. mája 2016, takto jednohlasne

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že žalobkyňa n e m á n á r o k na náhradu trov konania a žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením určil, že žalobkyňa je povinná nahradiť trovy konania žalovanému vo výške 8,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 137, § 146 odsek 2 a § 151 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“).

3. Vychádzal zo zistenia, že podaním zo dňa 26.10.2014 po začatí pojednávania zobrala žalobkyňa žalobu späť a navrhla konanie zastaviť. Uviedla, že dôvodom späťvzatia žaloby je zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku Arbitrážnym súdom. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyňa sama zapríčinila, že konanie pred arbitrážnym súdom nebolo právoplatne skončené a teda nebol dôvod na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku na súde. Mal za to, že zastavenie konania procesne zavinila žalobkyňa a preto je povinná nahradiť trovy konania žalovanému.

4. Proti uzneseniu podala včas odvolanie žalobkyňa. Navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a žalovaného zaviazat' nahradiť trovy konania. Uviedla, že žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku podala na súde dňa 02.04.2013. Právny režim podania žaloby bol upravený v ustanoveniach § 40 až 43 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení platnom do 31.12.2014. V zmysle ustanovenia § 41 odsek 1, „Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.“ Zákon nepočíta s možnosťou predĺženia 30 dňovej lehoty v prípade podania odporu. V situácii, keď rozhodca vydá nezákonné rozhodnutie, spotrebiteľ si nemôže byť istý, že po podaní odporu dôjde k náprave. Inštitút žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je nijako viazaný na právoplatnosť rozhodcovského rozsudku, je viazaný len na 30 dňovú lehotu od doručenia rozhodcovského rozsudku. Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podala dôvodne a včas, nezavinila zastavenie konania ona, ale žalovaný, lebo sa opieral o neprijateľnú, teda absolútne neplatnú rozhodcovskú doložku.

5. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 03.04.2013 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 2C/469/2012 zo dňa 19.01.2012. Proti rozhodcovskému rozsudku podala žalobkyňa dňa 12.03.2013 na Arbitrážnom súde Košice odpor. Uznesením zo dňa 31.01.2014 Arbitrážny súd Košice zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. 2C/469/2012 zo dňa 19.01.2012. Podaním doručeným prvoinštančného súdu dňa 28.10.2014 zobrala žalobkyňa z vyššie uvedeného dôvodu žalobu späť.

8. Podľa ustanovenia § 96 odsek 1 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

9. Podľa ustanovenia § 146 odsek 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

10. K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorej zo strán konania. Zákon účinný v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (ustanovenie § 146 odsek 2 O.s.p.) ustanovoval len jeden prípad, kedy žalobcovi napriek späťvzatiu žaloby vznikne právo na náhradu trov zastaveného konania a to prípad späťvzatia žaloby pre správanie sa žalovaného.

11. Treba prisvedčiť prvoinštančnému súdu v tom smere, že zastavenie konania procesne zavinila žalobkyňa. Žalobkyňa nijako nepreukázala, aby k späťvzatiu žaloby došlo v dôsledku správania sa žalovaného. Žalobkyňa zobrala žalobu späť z dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku samotným Arbitrážnym súdom v Košiciach. Nebol to žalovaný, kto po začatí konania vo veci samej zrušil rozhodcovský rozsudok, teda žalovaný nezapríčinil zastavenie konania. Z uvedeného dôvodu preto žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania.

12. Podľa ustanovenia § 150 odsek 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

13. Podľa ustanovenia § 41 odsek 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účinného v čase vydania rozhodcovského rozsudku, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

14. Napriek tomu, že zastavenie konania z vyššie uvedených dôvodov procesne zavinila žalobkyňa, odvolací súd má za to, že bolo namieste aplikovať ustanovenie § 150 odsek 1 O.s.p..

15. Z rozhodovacej praxe odvolacieho súdu je zrejmé, že rozhodcovská doložka, ktorú používa žalovaný v poisťných zmluvách a ktorá bola použitá aj v tomto konkrétnom prípade, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná (pozri napr. sp. zn. 8Co/45/2016, 8Co/76/2016, 8Co/94/2016, 8Co/138/2016). Ak sa žalobkyňa chcela účinne brániť proti rozhodcovskému rozsudku vydanému na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky (rozhodcovskej doložky), musela podať žalobu na všeobecnom súde a to v lehote ustanovenej zákonom (v lehote 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku v zmysle ustanovenia § 41 odsek 1 zákona č. 244/2002 Z.z.). Na tom nič nemení skutočnosť,

že žalobkyňa využila možnosť podania odporu na samotnom Arbitrážnom súde v Košiciach, ktorý rozhodcovský rozsudok vydal. Podanie odporu totiž nepredlžuje, resp. neprerušuje lehotu na podanie žaloby na všeobecnom súde. Pokiaľ by žalobkyňa pasívne čakala, kým Arbitrážny súd rozhodne o odpore, premeškala by lehotu na podanie žaloby na všeobecnom súde (Arbitrážny súd o podanom odpore rozhodol až 31.01.2014, t.j. skoro rok po podaní odporu). Preto bolo podľa názoru odvolacieho súdu namieste aplikovať ustanovenie § 150 odsek 1 O.s.p. v tom smere, že napriek tomu, že konanie bolo zastavené v dôsledku procesného zavinenia žalobkyne, žalovanému sa náhrada trov konania z vyššie uvedených dôvodov nepriznáva.

16. Na základe uvedeného odvolací súd postupom podľa § 388 C.s.p. napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 C.s.p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).